

VI Congrés Internacional de Conflictologia

CosmoCaixa, Barcelona

Octubre 2013

Senyores, senyors

És un gran goig per a mi, com a rector de la UOC, donar-los la benvinguda i inaugurar oficialment el VI Congrés Internacional Conflictologia i Pau. Una cita que el context posa de rabiosa actualitat. Sempre ho és, malauradament, anava a dir, però no: allò que és malaurat és el conflicte enquistat, la guerra, la violència, no pas el fet que existeixin aquells que volen combatre aquesta trista i tan present realitat.

El congrés és de rabiosa actualitat perquè Síria hi és. Cada vegada més de fons en el relat d'uns mitjans de comunicació que ràpidament es cansen dels protagonistes de les seves pàgines i de les seves pantalles, però allò que està passant a Síria no s'ha esvaït, i demana de resolució. En això hi estan treballant segur professionals com vostès.

De fet, de professionals com vostès en calen pertot, perquè evidentment Síria com a focus de guerra, de violència i de dolor no està sola. Arreu del globus hi ha crues realitats que reclamen professionals i especialistes que treballen a favor de la pau, de la justícia, de la gestió de conflictes, de la mediació, de l'arbitratge i de la conciliació. I la seva experiència i bon ofici (la vostra experiència i bon ofici) són claus per mirar de resoldre greus situacions... però també i molt especialment per mirar d'avançar-s'hi.

Jo sóc científic i tinc clara la diferència entre casualitat i causalitat. En els conflictes bèl·lics i socials que emergeixen no sovintegen les casualitats. I vostès, els professionals de la conflictologia no només són experts en la resolució de conflictes sinó també i molt destacadament en el coneixement i diagnòstic de les seves causes, que sovint poden trobar rèpliques en punts ben allunyats, de punta a punta del planeta.

És per això que la seva tasca té sentit arreu, en zones en conflicte i també allà on puguin sorgir-ne, del tipus que sigui. Té sentit, com aquest congrés que ha d'ajudar a posar en comú, a discutir i en definitiva a créixer de forma col·legiada amb l'intercanvi d'experiències.

No volia deixar de dir que teniu a la vostra disposició, per a projectes nous i existents, el projecte Campus per la Pau, que la UOC manté de manera ben activa des de la seva creació el 1995. Des de llavors que el Campus per la Pau participa justament en activitats en favor de la pau i els drets humans, i recull i administra el coneixement generat per la UOC en e-learning per posar-lo al servei de la cooperació.

I acabo, perquè vostès han de començar. Bona part de la meua carrera acadèmica l'he fet a Londres.

«D'allà, una gran frase literària que va posar per primera vegada negre sobre blanc l'escriptor i polític Robert Bulwer-Lytton: *The pen is mightier than the sword. La ploma és més poderosa que l'espasa.*»

La frase té antecedents, alguns d'ells apòcrifs. Robert Graves, per exemple, també escriptor britànic, n'atribueix una de molt semblant a Eurípides: "La llengua és més poderosa que l'espasa". En qualsevol cas m'està bé per dir-los que així hauria de ser; per esperonar-los a seguir treballant, investigant i col·laborant per fer possible que la paraula s'imposi sempre a les armes.

«Que arribi la pau allà on hi ha conflicte. Que s'aposti pel diàleg allà on s'ha optat per la força bruta.»

Aquest congrés ha de seguir sumant perquè així sigui.

Moltes gràcies.

Josep A. Planell